

چهارشنبه 27 آبان 30 ذی القعدة 18 نوامبر

مرگ یزید بن ولید در سال 126 هجری قمری...

مرگ یزید بن ولید در سال 126 هجری قمری

یزید بن ولید بن عبدالملک بن مروان، معروف به "الناقص" در حدود سال 93 قمری، از زنی ایرانی نژاد، بنام شاه فرید دختر فیروز بن خسرو بن شهریار بن خسرو پرویز، شاهنشاه ساسانی ایران، زاییده شد و مادر بزرگ مادرش، مریم دختر قیصر روم بود. یزید، به ایرانی نژاد بودن مادرش، افتخار می کرد و بارها می گفت: «أنا ابن کسری فارس و مروان و قیصر جدي و جدي خاقان؛ من فرزند کسرای ایران و مروان بن حکم (چهارمین خلیفه اموی) هستم و از یک سو، قیصر روم و از سوی دیگر خاقان چین، جد من می باشند».

و، پس از قتل پسرعمویش ولید بن یزید بن عبدالملک، به دست یکی دیگر از پسرعموهایش، بنام عبدالعزیز بن حجاج بن عبدالملک، در 25 جمادی الآخر سال 126 قمری، به عنوان دوازدهمین خلیفه اموی، به خلافت رسید. آغاز خلافتش، اولین روز رجب سال 126 قمری، پنج روز پس از مرگ ولید بود. و، در ایام کوتاه مدت خلافتش از عطایای مردم کاست و سختگیری های زیادی به عمل آورد. بدین جهت، به "الناقص" معروف گردید.

در ایام خلافت و، به خاطر رقابت عموزادگان اموی در دست یابی به خلافت و فشار عاملان و استانداران نالایق و ستمگر او بر مردم شهرها، هرج و مرج و بی نظمی عمومی، بسیاری از مناطق را فراگرفته بود.

در شهر "حمص" واقع در شام، عباس بن ولید بن عبدالملک بر علیه او شورش کرد و اهالی این شهر، و، را پشتیبانی نمودند. هم چنین بشر بن ولید در قنسرين، عمر بن ولید در اردن و یزید بن سلیمان در فلسطین بر ضد او قیام کردند. یزید ناقص، در سومین روز خلافت خود، برادرش ابراهیم بن ولید را به ولایت عهدی خویش برگزید و از مردم، برای و، بیعت گرفت و او را برای سرکوبی شورشیان اردن، به آن دیار اعزام کرد. ولی شورش های مردمی، بسیاری از شهرها را فراگرفته بود، به طوری که اهالی مصر، حفص بن ولید حصر می، استاندار یزید در این ناحیه را کشتند و اهالی حمص، عبدالله بن شجره کندی، استاندار یزید در حمص را به قتل آوردند و اهالی مدینه منوره، عبدالعزیز بن عمر بن عبدالعزیز، استاندار یزید در مدینه را از این شهر بیرون راندند و از هر سو، صحنه را بر و، تنگ نمودند.

سرانجام در 33 سالگی، پس از پنج ماه خلافت، در 30 ذی قعدة و یا در اول ذی حجة سال 126 قمری در کام مرگ گرفتار آمد و برادرش ابراهیم بن ولید بر و، نماز خواند و در همان شام دفنش نمود. گویند برادرش ابراهیم، و، را مسموم کرد و از این راه، او را به هلاکت آورد.

درگذشت منوچهر بزرگمهر فرزند میرزا یوسف خان در سال 1365 هجری شمسی

منوچهر بزرگمهر فرزند میرزا یوسف خان ملقب به علیم السلطنه در سال 1365 هجری شمسی درگذشت. او تحصیلات ابتدایی و متوسطه را در تهران به پایان رساند و دو سال در مدرسه حقوق تحصیل کرد و سپس به انگلستان رفت و با اخذ درجه لیسانس حقوق از دانشگاه بیرمنگام به ایران بازگشت. و، تسلط کامل به زبان انگلیسی کتب فلسفی فراوانی ترجمه کرد که «پوپر، تحلیل ذهن، رساله درباره فهم انسانی، حقیقت و منطق، ژان پل سارتر و فلسفه چیست» از آن جمله اند. از منوچهر بزرگمهر کتب دیگری چون «از بیرون گود، دیگ جوش قلندر، عرفان نو و مرقعات صاحب دل» باقی مانده است.